

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

- iure prohibitus, & vetitus, imò fm gl.in auth. incestas C. de incest. nupt. incestuosus coitus censetur ille, qui à iure gñaliter prohibitus est: & licet tex. in d. l. si quis incesti, & in d. auth. ex cõplexu eo. tit. simpliciter loquitur de coitu incesto, & damnato, qd gl. intelligit de quolibet vetito gñaliter: Itē Baldus illum tex. in d. l. si quis incesti loquentem de incesto, & vetito coniugio extendit ad quēlibet coitum gñaliter vetitum, inferendo limitationē supra secundo loco positam, ut ibi per cū. Ex quib. inferitur, qd quoad casum huius secundā limitationis nō est dñia inter natū ex coitu incesto, & illū, qui natus fuit ex coitu generaliter uetito, si diligenter consideretur iura præallegata, iunctis gl. ibi positis, & ijs, q. in terminis nostris infert Bal. in d. l. si q. incesti p. illū textum. Sed Ludouicus, ex quo natus fuit neq. ille legitimus, & naturalis, de quo h. sermo, fuit procreatus, & natus ex coitu uetito, qui dici ēt pōt incestus, largē loquendo, ut per glo. in d. auth. incestas, & in d. auth. ex complexu; ergo nos sumus in casu limitationis Bal. in d. l. si quis, & Alex. in d. §. quid si is. Natus, n. fuit Ludouicus ex coitu adulterino,
- 64 ¶ qui dñr de iure uetitus, & punibilis, ut in c. 1. extra ut lit. non contestat. c. nisi cū pridem. §. persona cū gl. extra de renunciat. & ibi scribent. c. per uenerabile in fi. qui filij sint legitimi, q. natus fuit ex Mattheo coniugato, & muliere soluta saltem durante matrimonio inter ipsum Mattheū, & vxorē suam, quo casu dñr adulterium commissum, & de tali adulterio potuit criminaliter Matheus accusari d. c. 1. cū alijs supra allegatis, ergo cōstat Ludouicū natū fuisse ex coitu uetito, & damnato, imò gñaliter loquendo ēt ex incestuoso per prædicta: & ex ita consideratis inferitur, q. nepos legitimus natus ex Ludouico excludendus est, q. talis est, cui ab auo nihil relinqui potuit, ēt si ipsi auo tunc non superfuisset soboles legitima. Multo magis ergo hoc dicendū est in casu occurrēti, in quo auo tpe relicti ēt soboles legitima exstitit. Et hic finē impono, q. ulterius instendū esse non putauī, cū in hac cā multa hinc inde fuerint à clarissimis aduocatis cōsiderata, quorū dictis multa addidi, ut uideri potest. Laus Deo.
- S V M M A R I V M.
- 1 Legitimitas facta uiuente patre, qui postea legitimatū tanq. filius herede instituit, a patre ratificata censetur, & in præiudicium cuius quoq. uenientū ab intestato ualet. Declaratur nu. 52.
 - 2 Et facta post illius mortem ex præordinatione sua ualet ēt ad præiudicium eorūdem, quib. effectus acquisitus ex additione, & apprehensione possessionis.
 - 3 Legitimandi potestatem habens ab imperatore absq. clausula non obstantibus legibus in contrarium facientib. non potest legitimare spurios quoad effectum succedendi: Secus si a papa hanc potestatem etiam absq. illa clausula haberet.
 - 4 Papa legibus imperialibus non ligatur.
 - 5 Infantis legitimatio ab habente potestatem facta ēt ad ipsius infantis petitionem ualet. imò ēt illo inuito fm quosdā nu. 7. et 26. Contra alij tenent nu. 8. & 23. quod declaratur num. 29.
 - 6 In legitimatione sufficit nō contradictio, qua habetur pro cōsensu, & ratificatione nu. 26.
 - 7 Infantis legitimatio ab initio non ualens irrevocabiliter potest ex post facto per ipsius legitimati ratificationem confirmari, & nu. 26. & 32.
 - 8 Et ualet, ēt si non appareat, p. quem fuerit petitiū noie infantis, saltem ad effectum, ut ab eo possit ratificari, & nu. 26.
 - 9 Legitimitas facta siue ad instatū, siue cū ratificatione, et cōsensu patris ualet ēt ad præiudicium uenientū ab intestato.
 - 10 Legitimandi per rescriptum potestas est de reseruatō principi nullusq. præter ipsum ita legitimat, nisi is, cui specialiter hoc ipse conceperit, & num. 33.

- 12 Legitimandi potestas quæ sit, & quo iure comperat.
- 13 Legitimare quid sit.
- 14 Legitimandi potestatem comes, & inferior solum habere dicitur, quatenus à principe ei concessum reperitur, nec illam habens super maioribus censetur etiam habere super minorib.
- 15 In priuilegijs, et gratiis nō pcedit argū de maiori ad minus.
- 16 In iurisdictione reseruata alicui tanquam superiori inferior manum non apponit, nisi quatenus à superiore concessum sit.
- 17 In generali potestate legitimandi inferiori concessa non comprehenditur potestas legitimandi ad feudā.
- 18 Comes non potest in præiudicium filiorum legitimare absque speciali super hoc potestate à principe obtenta.
- 19 Priuilegijs tenor semper inspiciendus.
- 20 Arrigandi potestatem comes non habet, nisi hoc in ipsius priuilegio continetur.
- 21 Legitimare non potest comes ad effectum succedendi agnatis, & cognatis, nisi expressē in priuilegio hoc dictum sit.
- 22 Generalis potestas concessa inferiori nō extenditur ad ea, quæ supreme principis potestati inhereant.
- 23 In legitimatione, qua fit ad instantiam filij, debet filius esse legitime ætatis, in qua possit consentire.
- 24 In generali concessione legitimandi data comiti non comprehenduntur infantes, nisi & hoc fuerit specialiter concessum.
- 25 Legitimare posse aliquem etiam inuitum, & con consentientem est exorbitans, & contra iuris regulas.
- 27 Legitimari potest is etiam, qui in uero est.
- 30 Bartol. in l. uenimus. C. de emancipat. dicitur. & in l. si de his, qui sunt sui, vel al. iur. 3 declaratur.
- 31 Infantis posse inuitum legitimari quomodo intelligatur.
- 32 Legitimitas infantis statim irrevocabiliter nō ualet, nisi ipsius maioris facti ratificatione sequuta.
- 33 Legitimationis per rescriptum uirtus, quare solius principis sit uel illius, cui specialiter à principe sit concessum.
- 34 Defectus nullus maior est eo, qui ex incompetencia, & iurisdictionis defectu provenit.
- 35 Legitimitas, in qua non fit mentio de agnatis, tanquam subreptitia non ualet, etiam si comes potestatem legitimandi haberet etiam extantibus agnatis, & uiuente patre, illis non citatis legitimare possit.
- 36 Eoq. magis, si in legitimandi potestate esset posita clausula absque præiudicio uenientium ab intestato.
- 37 Et quid hac clausula operetur.
- 38 Legitimandi potestas absq. præiudicio uenientium ab intestato dicitur quadam dispensandi potestas, & non simpliciter legitimandi: & quid legitimatio hoc modo facta operetur.
- 39 Legitimitas proprie quæ dicitur.
- 40 Legitimitas illius, qui natus ex ijs, inter quos matrimonium esse nō pōt, à solo Papa, et nō ab Imperatore fit: Quid si ex prohibitione legis diuine matrimonium inter illos esse non possit.
- 41 Dispensatio, & nō legitimatio dicitur de nato ex ijs, inter quos ex prohibitione legis diuine matrimonium esse non potuit, ut ex adulterio.
- 42 Dispensatio est quid maius, magisq. odiosum, quam legitimatio, & legitimandi simpliciter potestatem habens non habet potestatem dispensandi.
- 43 Dispensatio cum illegitimis requirit citationem agnatorum, et illorum, quib. ex ea præiudicium fieret.
- 44 Legitimandi potestas data cū clausula sine præiudicio uenientū ab intestato an cōprehendat, ut agnatis extantib. possit legitimare.
- 45 In legitimandi potestate non arguitur ex tacita, & præsumpta mente cōcedentis, sed uerba expressa, & specifica requiruntur.
- 46 Legitimitas à comite fieri debet cū cognitione, et expressione iusta causæ, maxime si fieret ad instantiam patris, secus in principe.
- 47 Substitutus alicui in casu, quo toto tpe uita sua nollet, uel non posset esse heres, si is fuerit semp incapax, ut quia spurius, neque unq. perfectē legitimatus, tanquam uulgariter substitutus in casu impotentie ad totam hereditatem admittitur post mortem primi instituti, & eo tempore quo remediū sit ad successionem, & possessionem admittendus nu. 49.

- 48 Substitutio facta incapaci in casu, quo nollet, vel nō posset esse heres, & vulgaris, quae solū in casu impotentia verificatur.
- 50 Immissio bonorū petita ex remedio l. si. C. de edic. diui. adr. tol. len. quō impediatur à possidente allegante similem titulum.
- 51 Ea sit non solum ad bona allodialia, & patrimonialia, sed etiā emphyteotica, & feudalit, in quibus etiam ex natura inuestitura succedere non posset.
- 52 Legitimatio filij facta infcio patre, qui de illa nullam habuit notitiam, non potest dici à patre ratificata.
- 53 Prohibitio de non alienando, vt bona in familia remaneant continet fideicommissum, sub conditione alienationis, non aut simpliciter, sed si facta esset, quia uoluit, seu desiderauit, quōd bona in familia remaneant, & deueniant nu. 56.
- 54 Prohibitus alienare respectu certi generis personarū heredes sibi alijs successuros ab intestato, vel etiā extraneos in testō instituire non prohibetur, sed solum inter viuos alienare.
- 55 Prohibitus alienare extra familiam nō dicitur prohibitus alienare in sororem. Fallit in sorore uterina nu. 61.
- 57 Prohibitio alienationis extra familiam inducit simpliciter fideicommissum.
- 58 Prohibitus alienare extra familiam, vt bona in familia remaneant, extraneum heredem sibi non potest instituer.
- 59 Et si prohibitio esset facta causatine, quia uoluit bona debere peruenire ad posteros, & familiam, & in familia remanere, prohibitus nec sibi heredem extraneum testē instituit, nec quisquā ab intestato ei succedit, qui esset testatori extraneus, nec de familia, & posteris ipsius.
- 60 Prohibitus alienare p uerba causatiua, quia uolo bona in familia remanere, nō pot sibi heredem instituer; sed si esset prohibitus alienare enunciatiue, ut bona in familia remaneant.
- 61 Ad fideicommissum, ad quod uocantur filius, & eius poster, nō dicitur uocata soror uterina filij.
- 62 Soror uterina alicuius non dicitur de eius familia, nec de posteris sui patris ascendentis.
- 63 Familia appellatio natos ex feminis non comprehendit, & quā.
- 64 Et proprie agnatos continet.
- 65 Bastardi, & spurij non dicuntur de posteris, nec de familia, & minus nepotes, & descendentes ex illis etiam legitimi.
- 66 Prohibitio alienationis causatiue facta etiam cum pane adiectione fideicommissum inducit.
- 67 Vocatis plurib. ad fideicommissum sub nomine collectiuo familie, uel posterorum, proximitas respectu cuius sit attendenda, grauat, ne an testatoris, & de qua familia, & de cuius posteris sit intelligendum.
- 68 Verba ultimo loco posita ad proxima potius, quā ad remota sunt referenda, salua ratione recti sermonis.
- 69 Verba in ordinem scripturae sunt referenda, & intelligenda.
- 70 Dictio, & quando sit expositiue prodest.
- 71 Filiorum, & posterorum diuersa est significatio.
- 72 Testatore iubente simpliciter in familia relinqui, de familia testatoris intelligitur, & non de familia grauari.
- 73 Testator familia sua magis, quā grauari, seu alterius provide re in dubio uoluisse censetur.
- 74 Soror consanguinea sub nomine familie testatoris continetur.

EPI TOME.

Legitimationem non ualuisse in praedictum uenientium ab intestato tum ex defectu potestatis legitimantis, tū ex alijs quocq; hic plenē demonstrat: de quo hīc ē in cōsilio proximē pcedēti. Prohibitio alienationis per testatorem facta Titio filio instituto, quia uoluit eius bona permanere, & deuenire, quā primū fieri poterit, ad filios d. Titij, & eius testatoris posteros, & demū in eius familia permanere, inducit fideicommissum simplex post mortē Titij prohibiti absq; eo, q̄ aliqua alienatio fuerit facta, neq; Titius extraneum, neq; sororem uterinā sibi heredem rectē instituit. Et ad huiusmodi fideicommissum qui dicantur uocati, an poster, & familia testatoris, an uero ipsius Titij heredis grauari.

In hac consultatione de trib. principaliter est videndum; Primum est, an legitimatio facta de Philippo asserto filio naturali Gerardi de iure subsistat. Secundum, an ex prohibitio ne alienationis, quae in testō Gerardi, hīc, dicatur in ductum simplex fideicommissum; Et non sequuta aliqua alienatione facta inter uiuos: Tertiū est posito q̄ talis prohibitio dicatur continere simplex fideicommissum ē in casu non alienationis, quae personae dicatur ad illud uocata: haec quippe sunt tria dubia de apicib. iuris, q̄ longam exposcerēt discussionem; sed cum, ut intelligo, coram uiro doctissimō cā agatur, q̄ breuissimē potero, rem expediam, praesertim qm̄ fm̄ iurisconsultum in paucis quoq; ueritas sapissimē consistit. ¶ Ad primum deueniēdo vī primo aspectu dicendum, q̄ legitimatio fue ritualida ēt quo ad effectum succedendi patri suo Gerardo, ¶ quia facta fuit uiuente patre, qui postea ipsum Philippū tanq̄ filium heredem instituit in suo testō, & sic legitimatiōem ratam habuit, qd̄ sufficit, ut inquit D. Anto. in c. per uenerabilem qui filij sint legitimi, & ibi D. Praposit. mediolanen. in 23. col. & ideō sequitur, q̄ legitimatio tenuit ēt ad praedictum uenientium ab intestato, quib. pater in uita potuit praedictare, ut uoluit Bar. & omnes doct. in l. Gallus §. & quid si tm̄ ff. de liberis. & posth. per D. Anto. Abba. & modernos. in d. c. per uenerabilem in 18. col. ¶ Secundo ¶ legitimatio filij facta ēt post mortem patris ex illius praedictatione ualeat ad praedictum uenientium ab intestato, quib. iam esset ius acquisitum ex aditione hereditatis, & ex apprehensione possessionis bonorum, ut uoluit Bal. in l. rescripta in ult. col. C. de precib. Imperat. offeren. quem sequitur insignis praceptor meus D. Soc. in cons. 120. in 3. vol. per ea, quae hīc per Bart. in d. §. & quid si tm̄, & per Alex. in cons. 188. in 5. uol. in ult. col. sed d. Gerardus uoluit Philippum eius filiū debere legitimari, ergo ualuit legitimatio de eo facta ad effectum ipsi Gerardo succedendi. ¶ Tercio facit, ¶ nam quis Comes, cui data fuisset potestas legitimandi ab Imperatore, non possit spurios legitimare quoad effectū succedēdi, nisi in priuilegio Comiti cōcesso data fuerit sibi potestas, cum clausula, non obstantib. legib. in priuilegiis facientib. ut est de mente Paul. de Cast. in cons. 228. fm̄ libros antiquos incipien. in Christi nomine dubitatur, & c. in 3. q. & sequitur D. Praposit. mediolanen. in d. c. per uenerabilem in 42. col. cum sequenti; tm̄ qm̄ facultas legitimandi processit à Papa, comes potest legitimare ēt quoad effectum succedendi, licet in priuilegio Comiti concessio non fuerit apposita clausula non obstantib. legib. Papa enim potest dare hanc potestatem absq; derogatione legum, ¶ qm̄ ipse non ligatur legib. imperialib. ut in c. qm̄. 10. distin. c. duo sunt, c. im perator cum ibi not. 96. distin. cū simil. sed sufficit, q̄ Papa ex certa scientia concesserit potestatem legitimandi simpliciter ad succedendum absq; alia derogatoria clausula, quia Papae supplicari simpliciter non est iure prohibitum, nec potuit imperator in hoc Papae imponere regulam, seu legem, de qua hīc in auth. quib. modis naturales efficiantur sui, c. innotuit de electio. l. nam magistratus ff. de arbit. & ita sequitur Praposit. in d. c. per uenerabilem in 43. col. circa fi. Sed potestas data Comitibus est à Papa, ut possint legitimare etiam quo ad effectum succedendi, ut ex tenore priuilegij apparet; ergo ualuit legitimatio facta ab eis, absque quōd in priuilegio ipsorum, & etiam absque q̄ in legitimatiōe per

per eos facta fuerit appositā clausula, non obstantibus & c. ¶ Quarto ¶ quis Philippus fuerit infans, & ipse, & non alius petierit se legitimari, tamen legitimatio, de iure ualuit, quia & si infans cōsentire nō possit, ut in §. pupillus institui, de inutilibus stipulationibus. l. 1. §. adipiscimur ff. de acquirenda possessione. cum ibi not. in negotiis ff. de regulis iuristarum tamen non dicitur contradicere, ut l. iubemus C. de emancipatione liberorum gl. in l. in adoptionibus. ff. de adoptio. ¶ & hoc sufficit ad validitatem legitimaciones, sicut ad ualiditatem emancipationis, & adoptionis d. l. in adoptionibus. & in d. l. iubemus, & hoc not. uoluit Rom. in singulari 605. incipien. tu scis, & est de mente Bart. in d. l. iubemus, & in d. l. in adoptionibus. & hoc modo intelligi debet text. in auth. quibus modis naturales efficiantur sui. §. si uero, & generaliter, ubi requiritur consensus, seu ratificatio legitimati, fm q̄ etiam dicunt doct. post Bart. in l. Gallus §. forsitan. ff. de liberis, & posthumis; qm̄ in eo, qui potest consentire, hoc est verum, sed in infante, qui expressē consentire non potest, ex quo non potest contradicere, habetur pro consentiente, ut traditur per Roman. in d. singulari, & per Bart. in d. l. iubemus, & in d. l. in adoptionibus; & hoc procedit, tenendo opinionem illorum, qui dicunt, ¶ q̄ infans etiam inuitus legitimari possit, ut uoluit Bart. in d. l. iubemus, & in d. l. in adoptionibus. & sequitur Praposi. Med. in d. c. per venerabilem, qui filij sint legi, in 45. col. sed sequendo aliam opinionem, ¶ q̄ infans nō possit simpliciter legitimari, ut infra dicam, quam tenuit Ange. in l. inuiti. ff. de his, qui sunt sui, uel alie. iur. & in disputatio. incipien. nobilis quidā genere in primo dubio, Soc. in conf. 225. in pen. col. si fuerit legitimatus ab eo, qui potest etiam infanrem legitimare, tunc quamuis legitimatio ab initio non valeat irruocabiliter, potest tñ confirmari ex post facto ex ratificatione ipsius legitimati, ut habetur per dominum meum Soc. in d. l. Gallus. §. forsitan in ult. col. & refert D. Alex. ita tenere in quodam suo consilio incipien. in presenti cōsultatione primo uidentur, qd̄ non reperitur impressum, & ponit Decius in conf. 55. in primo libro. Sed post legitimacionem factam d. Philippus habuit eam ratam, ergo & c. ¶ Præterea ¶ quamuis non appareat, per quem fuerit petitus, seu supplicatum nomine dicti Philippi legitimati, tamen propter hoc non debet vitari legitimatio, quia non refert, per quos preces offerantur. l. uniuersi. C. de precib. impera. of

10 feren. ¶ Ultimo ¶ quamuis legitimatio facta fuerit ad instantiam ipsius Philippi, tamen ex quo illi legitimacioni consensit Gerardus eius genitor debet ex mente ipsius patris excludere uenientes ab instantato perinde, ac si facta fuisset ad eius instantiam per ea, quæ in similib. uoluit dominus meus Socius post Bart. in l. si cognatis in 13. col. ibi, tertio infero ff. de reb. dubijs, ubi legitimatus excludit substitutum, quando legitimatus fuit à grauato cōsentiente testatore, & faciunt, quæ habentur per D. Praposi. in d. c. in 44. col. ubi sufficit, q̄ filius fuerit legitimatus ad instantiam patris, uel quod pater ratificauerit, & habetur per doct. in d. l. Gallus. §. & quid si tantum, & in §. forsitan. ¶ Caterum his omnibus non obstantib. prout rectē intelligenti ob stare non debent, cōtrariam opinionem in casu, de quo quæritur, puto esse ueriores, q̄ legitimatio facta de Philippo de iure non ualuerit, saltem quo ad effectum præiudicandi uenientibus ab intestato; quia

11 ¶ potestas legitimandi per rescriptum dicitur de reseruatis ipsi Principi, cum nullus alius sic possit legitimare regulariter, & de iure communi, nisi solus

princeps, uel ille, cui princeps specialiter hoc concesserit, ¶ qm̄ talis potestas non cōpetit iure magistratus, sed dñ esse quādam p̄as insignis caesarea. l. 2. C. de adoptio. ¶ legitimare enim est quoddam ius restituendi, aliquem famæ, & plusq̄ famæ, hoc est ingenuitati, & primæ nature, ut dixit Bal. in c. fi. extra de officio deleg. facit, qd̄ uoluit Salice. in q. disputata incipien. mediola. quidam in 2. & 3. dubio. Praposi. in d. c. per venerabilem in 44. col. & in 55. & faciunt, quæ hñr per Bal. in l. rescripta C. de precib. imper. offerend. §. illud in auth. quibus modis naturales efficiantur sui, & in §. si per gl. eodem titulo D. Ant. & moder. in d. c. per venerabilem; & ideo ¶ inferior, seu comes non dicitur habere hanc potestatem legitimandi, nisi quatenus reperiatur à principe concessum, nec sufficeret habere potestatem legitimandi super maioribus, ad effectum, ut posset legitimare et super minoribus. ¶ quia in priuilegijs, & grauosis non procedit argm̄ de maiori ad minus cap. san. de priuileg. Spec. in titulo de dispensatione §. uidendum restat, uerfi. sed opponitur in fi. 12. col. glo. in c. quæsitum 13. q. 2. l. si pupillorum §. pen. ff. de reb. eor. ca. quibus c. cui de non sacerdotali pe præben. in 6. & dicit Bal. in c. 1. §. naturales in fine lib. uerbis si de feudo fuerit controuersia in usu seu do. q̄ comiti non censetur data potestas legitimandi, nisi in casibus sibi concessis, & ratio est; ¶ nam qm̄ iurisdicção, seu potestas est reseruata alicui, tanquam superiori, tunc inferior non potest manum apponere, nisi eatenus, quatenus à superiore sibi fuerit concessum; ut probatur in c. 1. & ibi Bal. & alij, quæ sint regal. & est optimus text. in c. 1. cum ibi no. de translationem episcopi c. quoad translationem cum materia extra de offi. leg. & in materia legitimacionis faciunt, quæ habentur per Bal. in l. ea quæ C. de fideic. ¶ q̄ in generali potestate legitimandi non dicitur concessa potestas, ut possit comes legitimare ad feuda. d. ca. 1. §. naturales, & ibi glo. Bal. & alij si de feudo fuerit controuersia Bal. in c. quæ in ecclesiarij de constituto, & ibi latē per modernos, Calda. in tit. de feud. conf. 5. Ang. in cōf. 27. incipien. titius. D. Signo. in conf. 222. in nomine & c. factum sic se habet; & est de mente Innocentij in d. c. per venerabilem, quem refert, & sequitur ibi Praposi. mediola. in 2. gl. in 54. col. in opinionem, & clarius in 79. col. in 3. quæstio. quod comes legitimans potest illa tantum, super quibus habet potestatem legitimandi, & dicit Bal. in l. sed & si quis §. quæsitum si quis cautio. & in l. 2. C. de seruit. & aqua, quod

18 ¶ comes Palatinus non potest legitimare in præiudicium filiorum, nisi super hoc specialem obtineat à principe potestatem, & Paul. de Cast. in conf. 223. incipien. super primo dubio, inquit, ¶ q̄ tenor priuilegij semper inspicit debet c. porro de priuileg. &

20 Bald. in l. in adoptiuis in fi. C. de adoptio. dicit, ¶ q̄ comites non dicuntur habere potestatem arrogandi, nisi hoc contineatur in priuilegijs ipsorum, & in prin. illius legis in ult. col. idem Bald. uoluit, ¶ quod non dicatur data potestas legitimandi, ut legitimatus possit succedere etiam agnatis, & cognatis, nisi expressē in priuilegio hoc dictum, & concessum fuerit; ¶ generalis enim potestas concessa ad ea nō extenditur, q̄ inhaerent supremæ potestati principis d. c. q̄ translationē & in l. 1. ff. de offi. eius, cui mand. est iurisd. faciunt, quæ habentur per Soc. in d. §. & quid si tantum. in 6. col. in 1. conclusione per Paul. de Cast. in conf. 181. in 1. uolum. aliās in conf. 221. super eo, quod primo loco, secundum alium numerum consiliorum, nam à priuilegio comitis tota p̄as dependet, quicquid postea in legitimacione expri-

exprimatur, vt hñ per Socy. in consi. 246. in 2. lib. in ult. col. & vt ipse inquit ibi pen. col. generalis concessio facta comiti, vt possit legitimare, non se extendit ad ea, quæ inhereant supremæ potestati principis, nisi super hoc habeat specialem potestatem a principe per prædicta: Quare cum collegium archiepiscopi, cui data fuit potestas legitimandi a Papa simpliciter cum clausula consueta in curia, uidelicet absque præiudicio uenientium ab intestato, & specialiter concessa non fuerit potestas legitimandi infantes, furiosos, & mente captos, qui consensu, & in intellectu carent negotiis cum sim. ff. de reg. iur. sequitur, qd legitimatio facta de d. Philippo infante ad eius infantiam, & non patris sui, non ualuit, & ex illa præiudicium fieri non potius aliis, quibus de iure delata esset hereditas, si dictus Philippus ad successorem admitti non potuit, tñ qm, vt uoluit D. Praposi. in d. c. per uenerabilem in 23. col. qñ ad instantiam filij, & non patris petitur legitimatio, ipse filius debet esse legitimæ ætatis, & talis, in qua consentire ualeat, & ideo ad instantiam infantis dumtaxat non ualebit legitimatio de eo facta; illud ergo, quod dñ, qd infans legitimari pñt, vt plures doc. tenent, de quibus infra, intelligi debet, quando ad petitionem patris sui, uel motu proprio principis, seu comitis facta fuisset legitimatio infantis. Quod aut in generali concessione legitimandi facta comiti non dicatur data potestas legitimandi infantes, nisi hoc specialiter concessum fuerit, uoluit Ang. in disput. sua incip. nobilis quidam genere, & in l. ff. de his qui sunt sui, uel alien. iur. sequitur insignis meus præceptor Soc. in consi. 295. in pen. col. Bal. in l. j. in ult. col. de iur. auro. anul. & idem est de mēte Soc. expressè in l. quidam relegatus in 4. col. ff. de reb. dub. & Decij in consi. 55. & ante ipsos ita consulendo tenuit Do. Alex. in consi. incip. in presenti consultatione, primo uidentum est prout referunt præfati, qui dicunt, comitem non posse legitimare infantes, nisi qñ hoc fuisset expressè concessum, uel qñ data esset potestas comiti per uerba prægnantia uidelicet naturales, manseres, bastardos, spurios, & oēs alios quoscunque, nam per illa uerba, oēs, & quoscunque, dicunt comitem posse infantes et legitimare, & non aliter, quamuis hoc ultimum quoque dubium esse possit, vt in quodam alio meo cōsilio dixi, & hæc uidetur magis communis opinio, & ideo D. Praposi. in d. c. per uenerabilem in 45. col. admonet comites, qui impetrat a principe prætem legitimandi, ut faciant specialiter exprimere in eorum priuilegijs de infantibus, & furiosis, alioquin fortè potestas eorum non extenderetur ad eos, quia potestas legitimandi comitibus concessa dñ stricti iuris, & non extenditur de casu ad casum c. sanè, c. porro de priuileg. & cñr cum habeant simpliciter dictam potestatem, non dicuntur illam habere cū huiusmodi personis, in quibus militat aliqua rō specialitatis, vñ, qui non possunt legitimari, ipsis uolentibus, & consentientibus, sed potius ipsis inuitis, uel saltem non consentientibus, vt fatentur oēs scribentes, & hñ per Bar. in d. l. iubemus C. de emancip. lib. & in d. l. in adoptionibus ff. de adop. tñ qd esse exorbitans, & contra regulas iuris, cum non possit, nec debeat quis legitimari, nisi consentiat, vt est tex. in d. §. generaliter in auth. quib. mod. natur. effi. sui, & traditus per Bar. & oēs in d. l. Gallus §. forsitā: infantes aut, & furiosi, aliaque hñmōi personæ non habent consensum, nec dissentium l. pupillus ff. de acq. har. l. qui iurasse ff. de iureiur. l. i. C. de falsa moneta, d. l. in negotiis ff. de reg. iur. ergo & c. Nec prædictis aduerfatur id, qd uoluit Bar. in d. l. iubemus,

& in d. l. in adoptionibus, & in l. ff. de his, qui sunt sui, uel alie. iur. qd quamuis filius naturalis, seu bastardus non possit legitimari inuitus, & nisi consentiat, d. l. ff. & in d. §. & generaliter, tñ hoc fallit in infante qui inuitus, & eo non consentiente pñt legitimari, qm dissentire, seu dñdicere non pñt d. l. iubemus in fi. & ad ualiditatem legitimacionis sufficit, qd legitimatus non dñdicat, arg. tex. cum gl. in l. in adoptionibus ff. de adop. & hñ per Rom. in suo singulari 605. incip. tu scis, uel saltem tenet legitimatio de infante ad effectum, vt per eum superueniente legitima ætate possit ratificari, vt uoluit D. meus Socy. in d. l. Gallus §. forsitā in ult. col. arg. tex. in l. ff. C. si minor maior factus ratum habue. & sequitur D. Alex. in d. consi. quod non reperitur impressum, vt refert Soc. ibi, & Bal. et in consi. 121. titulus principis in 3. libro

26 Dec. in d. consi. 55. in antepe. col. quinimmo tñ ille, qui in utero est, & nondum natus, legitimari pñt, vt uoluit Bal. in c. 1. §. naturales in fi. si de feudo fuerit controuersia in usu feudo. ergo multo magis ipse infans legitimari poterit, arg. auth. multo magis C. de sacrosan. ecclef. & C. de epis. & cleric. iunctis rōnibus, & argumentis ad propositum adductis per D. Praposi. in d. c. per uenerabilem in 45. col. & ita in terminis hanc consequentiam vñ admittere Bal. in l. eam, quam in fi. 7. col. C. de fideicom. Quia primo responderi pñt, tñ opinio tria fortè uerior vñ, uidelicet qd infans legitimari non possit, vt tenuit Ang. in dicta sua disputatione inci. nobilis quidam genere, & in l. ff. de his, qui sunt sui, uel alie. iur. & ibi Bal. expressè, D. meus Soc. in d. l. Gallus §. forsitā in ult. col. & in consi. 295. in 2. uol. in pen. col. Secundo posito, qd infans possit legitimari, tñ hoc debet intelligi, si fiat a principe, & per eius rescriptum, vt notabiliter uoluit Bal. per illum tex. qui sic loquitur, qñ fieret emancipatio infantis per rescriptum principis, uel etiam, qñ legitimatio infantis fieret a comite palatino, qui haberet prætem legitimandi infantes, seu quoscunque spurios, & illegitimos, & sic per uerba uniuersalia, alioquin si comes non haberet hanc prætem expressè, uel per illa uerba gñalia, & uniuersalia quoscunque, non possit infantem legitimare, & ex defectu prætis, & iurisdictionis, seu incompetentiæ legitimatio non ualeret, ita expressè uoluit Bal. in d. l. inuiti ff. de his, qui sunt sui, uel alie. iur. & et est de mente eius in l. iubemus in fin. C. de eman. libe. dum requirit rescriptum principis, & sic excludere vñ comites, nisi tñ comites haberet hanc prætem a principe specialiter, & ita est de mēte D. mei Soc. in l. quidam relegatus in 4. col. in prin. ff. de reb. dub. & in d. consi. 295. & Decij et in consi. 55. in 1. uol. & Rom. in consi. 194. Concludo ergo, qd infans pñt legitimari, vñ ab Imperatore per suum rescriptum d. l. iubemus, & ibi Bal. item & a comite palatino habente specialem prætem legitimandi infantes, seu prætem gñalem, & uniuersalem legitimandi oēs, & quoscunque spurios, & illegitimos, quauis,

30 vt dixi, hoc ultimum possit esse dubiū: & tñ hoc mō debet intelligi id, qd uoluit Bar. in d. l. iubemus, & in d. l. ff. de his, qui sunt sui, uel alieni iuris, dum dixit, qd infans inuitus legitimari pñt, si legitimeretur ab eo qui habet prætem legitimandi et infantes, nam ex quo Bar. illud uoluit per tex. in d. l. iubemus in fi. qui loquitur de habente prætem emancipandi infantes, infer, qd ipse intelligit, qñ fieret legitimatio de infante ab eo, qui haberet prætem legitimandi infantes, vt expressè innuit Bal. in d. l. iubemus in fi. & in d. l. ff.

31 tñ in quātū Bar. dicit in d. l. iubemus in fi. qd infans inuitus legitimari pñt, improprie loquit, qm infans nō pñt dici inuitus, seu dici non pñt, quid inuito infante

fante fieri posse, cū ipse nō habeat uelle, nec nolle, ut supra, sed debet intelligi, q̄ inuitus legitimatur, hoc est sine suo expresso, seu tacito consensu, ut et declarat And. Barb. in consi. 34. in 13. col. cum seq. in 2. vol. Præterea ꝑ legitimatio facta de infante ab habente præterea statim non d̄ fortiori effectum, & in continenti irrevocabiliter ualere, sed sequuta ratificatione ipsius infantis legitimati facta, postquam effectus esset legitimæ ætatis, arg. text. in §. & gñaliter in auth. quib. modis natura. eff. sui, & h̄ p̄ dominum meum Socin. in d. l. gallus. §. forsitan in ult. col. & per Dec. in d. consi. 55. Soc. in d. suo consi. & per Alex. in quodā suo consi. non impresso, de quo meminit Soc. in d. §. forsitan, & Dec. in d. consi. 55. & ita tenet D. Præpos. in d. c. per venerabilem in 45. col. Quare inferitur, q̄ aliud est querere, an comes habens præterea legitimadi possit infantes legitimare, & dicendum est, q̄ non nisi sp̄aliter, uel per uerba uniuersalia hoc illi fuerit concessum à Principe in eius priuilegio, qm̄ ꝑ legitimatio, q̄ fit per rescriptum, est actus, qui fit ad fauorem, & honorem, & per quem quis restituitur ad famam, & primæuam naturam, & ad antiquam ingenuitatem, ut in auth. quibus modis naturales eff. sui, q̄ est solius principis, ut in l. si. C. de his, qui ueniam æta. impetra. & in §. illud in auth. quib. modis natura. eff. sui, ergo alius inferior hoc nō poterit, nisi sp̄aliter princeps per suum rescriptum concesserit. d. l. iubemus, & in c. 1. cum ibi nō q̄ sint regalia in usu feudo. & tanto magis de legitimando infantem, ex quo legitimatio diceretur fieri sine suo consensu, q̄ d̄ esse magis exorbitans, ut in d. §. & gñaliter, & hoc est, qd̄ uoluit Bal. in d. l. iubemus, & in d. l. inuiti. Aliud est q̄rere, posito, q̄ comes habeat potestatem legitimadi et infantes, an tunc possit infans inuitus legitimari, hoc est sine ipsius consensu, cum illo careat, & dicendum est, q̄ sic, ut tradit Bar. & Bal. in d. l. iubemus, q̄ tñ legitimatio realiter, & irrevocabiliter effectum non fortietur, nisi sequuta ratificatione infantis tempore suæ legitimæ ætatis, Soc. in d. §. forsitan, Dec. in d. consi. & Præpos. in d. c. per venerabilem in 45. col. & si uerba doctorum benè consideretur, ita uel esse de eorum mente: Sed collegium archiui apostolici, cui accessit fuit potestas legitimandi, habuit præterea simpliciter legitimandi, non aut infantes, nec quoscūq̄, illegitimos, & naturales, sed illorum potestas est multum sicca, tenuis, & debilis, egoq̄ tenuiorem, & debiliorem nunquā uidi, ergo legitimatio ab eo facta de Philippo tñ infante ex defectu potestatis, & incompetentiæ ipsius comitis nulla fuit, ꝑ & nullus est maior defectus, q̄ ille, qui prouenit ex incompetentiā, & ex defectu iurisdictionis l. si. C. si a non compe. iudi. iunctis ijs, q̄ h̄r in clem. 1. de re iudi. & per gl. in clem. 1. de sequēstra. poss. & fructuum in ult. glo. Præterea ꝑ comes, cui data est potestas legitimandi etiam extantibus agnatis, quamuis possit, uiuente patre, legitimare, etiam non citatis agnatis, nō tñ pōt legitimare ad illorum præiudicium, si de agnatis ipsi comiti facta non fuisset mentio, qm̄ non facta mētiōe agnatorum, qui supererant, & quibus poterat præiudicari, legitimatio d̄ subreptitia, & consequenter nulla capi. super literis cum materia de rescriptis, ita uoluit Dom. meus Soc. in d. l. gallus. §. & quid si tantū in 8. col. in 3. conclu. alleg. lo. And. in §. 1. in ult. additio. ad Spec. in tit. de success. ab intest. in uerf. item scias, & D. Anto. in d. cap. per venerabilem, & ultra allegata per eum, hoc tenuerunt D. Alex. in consi. 57. in 1. vol. in pen. col. Pau. de Cast. in consi. 181. in j. uol. in 3. col. in ci. super eo, quod primo loco, Dom.

Præpos. in d. cap. per uenerabilem in 26. col. Socin. in consi. 25. 1. in 2. uolu. in 11. col. Sed in legitimatione facta de dicto Philippo non fuit facta mētiō de agnatis dicti Gerardi, qui ei successuri fuissent, ergo legitimatio tanquam subreptitia nullius fuit momenti ad præiudicium illorum; ꝑ Et hoc maxime dicendum est in casu nostro, cum dicto collegio data fuerit potestas legitimandi absq̄ præiudicio uenientium ab intestato, prout est de stylo curia, ut in regula cancellariæ 48. quæ clausula uel ope rari, ꝑ licet alias regulariter uenientes ab intestato ad legitimationem non sint citandi, ut uidetur communiter doct. concludere in d. §. & quid si tantum, & in d. c. per venerabilem; tamen qm̄ dicta clausula fuit appositā in priuilegio comitis, tunc nō poterit fieri legitimatio, nisi citatis agnatis, quibus potuit præiudicari ad eorum præiudicium, argu. de uno quoque. ff. de re iudic. Et suadetur satis clare, ꝑ nam legitimatio, seu potestas legitimandi absq̄ præiudicio uenientium ab intestato d̄ quādā dispensatio, seu potestas dispensandi, cum non dicatur simplex, sed secundum quid, & per talem legitimationem quis non efficiatur simpliciter legitimatus quoad omnia, nec quo ad omnes effectus, & casus, quia extantibus descendētibz, uel agnatis saltem ab intestato legitimatus non admittitur ad successionem, & consequenter simpliciter non admittit, ut h̄r per Paul. de Cast. in d. consi. 181. in 1. uolu. per Alexan. in d. consi. 51. in 2. vol. & in consi. antepe. & fin. 5. vol. post Roma. in l. qui superstitis ff. de acqui. hered. in l. pactum, & ibi Alex. C. de colla. per Alex. in rub. ff. de liber. & posthu. & Paul. de Cast. in l. si ab eo. C. de legiti. hare. & in rub. C. de iure aureo. anul. Et ꝑ secundum Hostien. in d. c. per venerabilem illa dicitur esse propriè legitimatio, q̄ fit ad radicē matrimonij principaliter, hoc est de illegitimo nato ex ijs, inter quos poterat esse matrimonium, alioquin d̄ dispensatio, & ideo ꝑ solus Papa potest legitimare secundum eum, & non Imperator illum, qui est natus ex illis, inter quos matrimonium esse non poterat, & Ioan. And. & D. Anto. ibi dicunt, q̄ ꝑ qm̄ quis est natus ex ijs, inter quos non potest esse matrimonium ex prohibitione legis diuine, tunc ille non potest uerè, & propriè legitimari ab Imperatore, nec à Papa, sed solum cum tali dicitur dispensari, & h̄r per Paul. de Cast. in consi. 465. uisio puncto in antepe. col. in 2. lib. sed dictus Philippus natus fuit ex adulterio, hoc est Gerardo cōiugato, & ex soluta, ut continetur in supplicatione dicti Philippi, & in priuilegio legitimationis, q̄ pbant contra ipsum l. cum prece. C. de libe. causa. l. si. & ibi Bal. C. de iure aureo. anul. inter quos secundum legem diuinam non poterat esse matrimonium, ut in preceptis decalogi, ergo ex prædictis clare constat, q̄ Philippus non potest dici propriè legitimatus, sed dispensatus: Ex quibus infero primo, ꝑ cum collegium archiui apostolici habuerit præterea legitimandi, ut in priuilegio continet, nō potuit dispensare eo modo, quo dictū fuit, q̄ est maius, & magis odio sum c. j. & 2. de fil. psby. in 6. ut plura, q̄ aliter nō refero, tener D. meus Soc. in §. fil. 246. in 3. col. in uerf. 2. principi. & ideo in terminis nostris dici pōt ex hoc capite, uel ex defectu præterea dicti collegij, legitimatione, seu, melius loquendo, dispensatione facta de d. Philippo non ualuisse: item infero, q̄ ꝑ cum ista fuerit dispensatio propriè, & non legitimatio, ea nō potuit fieri, nec ualere, non citatis agnatis, q̄ etiam ad legitimadū nō sint citadi Bar. & doc. in d. §. & qd̄ dicitur, & scrib. in d. c. p. uenerabile, tñ ad dispensandū cū illegitimo, put dispensatū fuit in casu nro, requiritur,

ritur, q*ui* ipsi agnati, & i*is*, quibus ex legitimatione po-
tuit irrogari pr*ae*iudicium, fuerint citati, alioquin
dispensatio, seu legitimatio n*on* ualet, ut arg. c. i. & c. 2.
de fili. presbyter. in 6. ac ibi not. & ita uoluit notabili-
ter D. meus Soc. in d. §. & quid si t*em*p*us* in ultimis uer-
bis per ea, q*ui* uoluit Petrus de Ancha. in cons. 252. &
sepe ita fuit consultum per Ioan. de Anan. & plures
solemnnes doct. ut refert ibi Soc. qui ita sepe consul-
uit, maxime in cons. 251. & in 2. uol. in 1. & 12. col.
¶ Pr*ae*terea, ut dict*um* fuit, adhuc, ut comes possit le-
gitimare extantibus agnatis, & ad illor*um* pr*ae*iudici*um* re-
quiritur, q*uod* in priuilegio data fuerit pr*ae*s express*is* le-
gitimandi, & extantibus agnatis; sed in casu n*ost*ro n*on*
fuit data pr*ae*s legitimandi ipsi collegio extantibus
agnatis, seu ad illor*um* pr*ae*iudicium ergo non ualuit le-
gitimatio ex defectu potestatis. ¶ Nec obstat, si di-
ceret*ur*, q*uod* satis dicat*ur* cessat h*ec* pr*ae*s ex illa clausula
apposita in priuilegio archiepi, ualeat dict*um* colle-
gi*um* legitimare manferes, bastardos & c. c*um* clausula
consuet*ud*ina, sine pr*ae*iudicio, quia primo r*ati*onetur, q*uod* ex
his uerbis n*on* apparet, data fuisse pr*ae*tem legitiman-
di extantibus agnatis, illa enim hoc non importat,
ut de se patet: Secundo posito absq*ue* ueri pr*ae*iudicio,
q*uod* hoc importarent, illud significaret n*on* ex uerbis,
sed ex quad*am* tacita mente c*on*prehensi*on*e sub illis uer-
bis sine pr*ae*iudicio uenient*ium* ab intestato, & ex arg*u*o
sumpto quodammodo à s*en*io sensu ex illis uerbis,
u*el* q*uod* possit legitimare sine pr*ae*iudicio uenient*ium*
ab intestato, ergo cessante pr*ae*iudicio illor*um* colle-
gi*um* legitimare poterit, & illis extantibus, sed t*em*p*us* ad le-
gitimand*um* non sufficit, q*uod* ex uerbis tacite inferat*ur*,
quia ex mente tacita n*on* d*atur* data pr*ae*s legitimandi,
sed uerba expressa, & specifica requirunt ad tradita
per D. Preposit*um* in d. c. per uenerabilem in 42. col. per
Bal. in c. 1. in fi. de success. seu & dicit D. meus Soc.
in d. consil. 246. q*uod* ex dicta clausula sine pr*ae*iudicio
tacite, seu à s*en*io n*on* p*oss*unt colligi, nec inferri, q*uod* dica-
tur data pr*ae*s certo modo, tum quia ex uerbis priu-
ilegi*um* n*on* p*oss*unt sumi arg*u*o ex tacita, & p*re*sumpt*um* men-
te, nec à s*en*io sensu per ea, quae allegat*ur*; tum quia illa
clausula fuit adiecta ad restringend*um*, & diminuen-
d*um* pr*ae*iudicia, hoc est pr*ae*tem daram, & p*re*cedentem,
ergo n*on* debet dici, ex illa data esse maiore pr*ae*tem,
scilicet ut possit legitimare extantibus agnatis, & ad
illor*um* pr*ae*iudici*um*, t*em*p*us* quia uerba sonant, q*uod* n*on* pos-
sit c*um* illor*um* pr*ae*iudicio, t*em*p*us* q*uod* inducta ad diminutio-
nem, & restrictionem non debent operari augment*um*
llegata inutiliter ff. de leg. 1. c. fi. de uerbo. sign. & ita
consuluit Petr. de Ancha. in cons. 337. incip. ex tenore
priuilegi*um*, Bald. in cons. quod est inter cons. Ang.
264. Paul. de Cast. in cons. 221. aliis in cons. 181. de
quo supra, & h*ab*et per ipsum Pau. & Roma. & Alex. in
d. pactum. ¶ Alia quoq*ue* r*ati*o*ne* inualidatur, seu nul-
la d*atur* dicta legitimatio, uel dispensatio, q*uod* facta fuit
absq*ue* causa cognitione, in ea enim nulla fuit sp*eci*ali-
ter expressa iusta c*ausa*, ob quam dict*um* collegi*um* fue-
rit motum ad legitimand*um*, seu sic dispensand*um*
cum d. Philippo, ergo d*atur* nulla, t*em*p*us* quia & si legitima-
tio, seu dispensatio de illegitimo facta à principe
ualeat absq*ue* eo, quod exprimat aliquam iust*am* c*ausa*m,
t*em*p*us* q*uod* fit à comite, & ab alio inferiore d*atur* in ea ex-
primi iusta c*ausa*, nec in dubio p*re*suntur, nec legitima-
tio aliter facta ualet, & maxime, q*uod* n*on* fuit facta
ad instantiam patris, prout facta non fuit in casu no-
stro, nec ab eo ratificata, ut uoluit D. Preposit*um* in d. c.
per uenerabilem in 47. col. cum seq. in 7. requisito,
dicit sic posse destrui plures legitimaciones, in qui-
bus specialiter non essent expressa iuste c*ausae*, & fa-
ciunt, quae h*ab*et per Bal. & Alex. in apost. ad eum in l.
rescripta C. de precib. imper. offer. & per Bald. in l. fi.

test*um* C. de testa. & per Alex. in cons. 188. in §. uolu-
cum similib. Et stante inualiditate, & nullitate legi-
timationis, seu dispensationis factae de d. Philippo,
qui n*on* aliter reperitur in eius uita legitimatus, nec
factus habilis ad succedend*um*, nec capax successio-
nis Gerardi asserti patris, & qui mortuus est inca-
pax, quiq*ue* de iure n*on* potuit esse haeres patris natura-
lis, seu adulterini iuxta tex. in auth. ex c*on*plexu C. de
incest. nupt. auth. licet C. de natur. liber. c*um* ibi not. c.
tanta qui filii sint legit. & ibi h*ab*et. sequitur, q*uod* t*em*p*us* post il-
lius mortem Stangelinus uulgariter substitutus in
casu, quo Philippus toto t*em*p*ore* uita suae nollet, uel n*on*
posset esse haeres, tanquam uulgariter substitutus de-
bet admitti ad tota*um* successionem, & hereditatem
d. Gerardi, prout ipse disposuit in suo test*am*to, ut in l. 2.
& ibi Bart. & alii C. de hered. instituen. doct. in l. Gal-
lus §. quod is ff. de lib. & posth. Alex. in cons. 51. in 2.
uol. disposuit enim testator instituto prius d. Philip-
po in casu, quo uellet, uel posset esse haeres, & si non
posset, uel nollet, q*uod* diceretur deputatus curator bo-
norum, donec esset factus habilis, & capax, & si om-
ni t*em*p*ore* ipse Philippus nollet, uel non posset esse ha-
eres, q*uod* Stangelinus esset haeres, & sic apparet ipsum
Stangelin*um* fuisse substitut*um* uulgariter in casu nol*u*i-
tatis, ut in d. §. & quid si t*em*p*us*, & in l. cum proponas C.
de here. insti. per Bar. in l. 1. & ibi per tot*um* ff. de vulg.
& pup. sub. & insti. eo. tit. t*em*p*us* quae substitutio facta in-
capaci verificat*ur* sol*u* in casu impotentie, non aut*em* in
casu noluntatis, quia stante eius incapacitate, & si
ipse uellet esse haeres, ob hoc t*em*p*us* non excluderetur
substitutus uulgariter, qui si n*on* admitteretur ex ca-
pite noluntatis, salt*em* admitti diceretur ex capite im-
potentie, & incapacitatis ipsius heredis primo insti-
tuti d. l. 2. cum sim. supra alleg. & in d. §. & quid si t*em*p*us*,
in d. §. quod is, quia durante incapacitate primi
heredis, non est in c*on*sideratione caput noluntatis:
Item cum in casu nostro substitutio uulgaris, quae
facta fuit express*is* in casu suo, u*el* 3 noluntatis, & im-
potentie, facta uideatur sub alia conditione, u*el* 3 si
omni tempore ipse Philippus noluerit, uel non po-
tuerit esse haeres, & p*er* post mortem ipsius Philip-
pi, c*um* illa uerba, si omni tempore uita suae noluerit,
uel non potuerit, uerificentur, seu adimpleantur per
mortem suam, nec possint prius uerificari ad ea, q*ui*
habentur in l. mutian*ae* ff. de cond. & demonst. cum
simil. c. gratios*us* de rescip. in 6. sequit*ur*. t*em*p*us* ipse Stan-
gelinus substitutus debet ex substitutione uulgari
admitti ad omnia bona ipsius Gerardi testatoris,
cum eueniret casus, in quo ipse fuit substitutus iux-
ta illa, quae habentur in d. l. 1. per Bar. & alios ff. de vulg.
& pup. in l. precib. C. de impub. cum sim. nam om-
ni tempore uita suae ipse Philippus non potuit esse
haeres patris sui adulterini, cum omni tempore ui-
tae suae fuerit spurius, & adulterinus, & nunquam fue-
rit effectus capax, & habilis ad succedend*um*, & ideo
ipse Stangelinus tanquam haeres uniuersalis admitti
debet ad successionem omnium bonorum, ac eti*am*
ad possessionem illorum, uel per interdict*um* quor*um*
bonor*um* ad tradita in l. 1. C. & ff. quor. bono. uel ex
beneficio l. fi. C. de edic. diui Adr. toll. q*uod* datur vul-
gariter substituto, ut per gl. Bar. & alios in l. fin. C. de
edic. diui Adr. toll. in 4. col. q*uod* probatur per substitu-
tum uenisse casum, & t*em*p*us* substitutionis, ut ibi per
Bar. & interim uiuente Philippo primo haerede in-
stituito, Stangelinus n*on* potuit petere se immitti in
possessione bonor*um*, cum ipse non diceret uocatus
effectualiter, & realiter, nisi in casu, quo omni t*em*p*ore* ui-
tae suae Philippus nollet, uel non posset esse haeres, &
p*er* post eius mortem, ut habetur per Bar. in d. l. fin.
in 4. col. qui dicit, substitutum debere ostendere te-
stamen-

stamentum, & probare casum, & tps subfctōis uenisse: Itē interim uiuente Philippo non potuit Stangelinus admitti ad successionem ex subfctōe, nec ēt immitti in possessionem bonorum, cum Philippus fuerit in uita sua deputatus a patre curator bonorum, donec esset factus capax, prout potuit face re ipse pater testator, ut uoluit Bal. in l. si in fi. uer. ff. de his, qui sunt sui, uel alie. iur. & est tex. & ibi doct.

50 in l. in tps. & in l. si quis instituitur ff. de har. inst. Et ex his tollitur, si in tps diceretur, qd beneficium d. l. si non competit d. Stangelino, ex quo haredes Philippi instituti in testō concurrunt habentes eūdem titulum, per ea, quā uir uelle Bart. & alij in d. l. si ubi si quis perat se immitti in possessionem ex beneficio d. l. si. & alius d. d. ior compareat ante datam immisionem, & alleget simile titulum, puta aliud testm. tunc iudex statim pronuntiabit non esse locum illi summaria cognitioni, de qua hē in d. l. si. sed agendum erit iudicio ordinario p̄ opponētē, qui possidet, ita ibi uoluit Bar. cum quo alij pertrāseunt: Quia rādetur ex pradiētis, qd qn possidens se opponit, & allegat similem titulum, hoc est aliud testm. tunc non habet locum remedium d. l. si. hoc debet intelligi, qd allegaret simile titulum a defuncto, ut quia ostenderet aliud testm factum ab eodē defuncto, & ita propriē loquitur Bar. & ita debet intelligi, ut colligitur ēt ex mente doct. ibi; Sed qn se opponens ostēderet alium titulum, ut quia diceret se haredem alterius, & ex alio testō, & sic dissimile titulum, tunc haberet locum illa summaria cognitio d. l. si. fm Bar. ibi in primo casu, remittēdo se ad infra dicēda, ubi ponit casum, qn opponens habet titulum, & possessionem ab alio, qd a defuncto, uel eius haredē, hoc est ab alio, qd a Gerardo, & eius haredē in casu nro, nam si opponens habuit possessionem ante mortem defuncti, cessat illud remediū, secus si post eius mortem: Sed in casu, de quo agitur, haredes Philippi opponunt de testō Philippi, & sic de alio titulo proueniente ab alio, qd ab ipso Gerardo, & nō ēt de possessione habita ab alio, qd ipsi habuerunt post mortem Gerardi testatoris, ergo nō dnr legitimi d. d. iores, nec possunt excludere Stangelinum a remedio d. l. si. per ea, quā uoluit Bar. ibi qui satis difficulter, & intricatē loquitur, & malē intelligi pōt, nisi optimē aduertantur eius uerba: Item haredes d. Philippi, qui habuerunt cām, & titulum ab ipso Philippo, non dnr habuisse titulum ab haredē Gerardi ad effectum, ut possint excludere Stangelinum, qm Philippus nō fuit hares Gerardi, ut ex pradiētis constat, & nō non possunt dici habuisse titulum ab eo, tanquam ab haredē Gerardi per pradiēta. Quare stantib. his, sequitur, qd Stangelinus tanquam uulgariter substitutus debet admitti ad omnia bona hareditatis, & in illorum possessionē immitti ex beneficio d. l. si. & hęc est ueritas;

51 Et tñ non solum debuit ex remedio d. l. si. immitti in possessionem bonorum alodialium, & patrimonialium, sed ēt bonorū emphyteuticorū, & feudaliū, quā tenebat, & possidebat testator tpe eius mortis, in quib. ēt ipse Stangelinus hares ex natura inuestitura succedere non posset, ut uoluit Io. And. in add. ad Spe. in tit. de test. in §. pen. quem referet, & sequitur Alex. in d. l. si. in ult. col. & probatus in c. r. in prin. cum gl. & ibi doct. si de feudo contentio sit inter D. & agna. in usu seu. Et quis ex pramissis appareat sublatā illa, quę sup. in tps deduxi, tñ unico uerbo ēt respondeo: & primo, & secundo responde-ri pōt, qd non apparet, legitimatōnem factā de persona Philippi a collegio archiui fuisse factam de uoluntate Gerardi patris, nec illam ab eo fuisse ratifi-

52 catam, tñ cum non constet de illā ipsam habuisse aliquam notitiam, & iō ratificari nō potuit, nec ab eo ratificata dici pōt l. bonorum cum sim. ff. rem ratā haberi, & hē in d. §. forsitam: & qd Gerardus cognitionem certam non habuerit de legitimatōne prēdictā, constat ex ijs, quā in suo testō disposuit, instituendo Philippum eo mō, quo instituit, & relinquēdo ipsū curatorem bonorum suorum, donec potuerit esse hares: ex quib. inferitur, qd non sciuit, eū fuisse legitimatum, quia hęc non conueniunt capaci, & legitimato, sed solū incapaci, ut hē in l. in tps, & in l. si quis instituitur ff. de har. insti. Præterea responderetur, qd legitimatio fuit nulla ex plurib. capitibus, ut sup. discussum fuit, ergo posito, qd fuerit facta ad instantiam, seu de uoluntate patris, uel ab eo ratificata, non potuit tñ prodesse ipsi Philippo, nec eius haredibus, quia qd nullum, & inualidū est, non pōt ratificari ab eo, qui non habuit ius dandi, nec procedendi, ut hē in l. si. C. ad Maced. in d. l. bonorū, & in c. uenerabilē de electione, & hęc est snia oīum in terminis nostris, qd legitimatio facta sine consensu patris possit ab eo ratificari, si in se legitimatio ualebat: Non obstat tertium fundamentum, quia respondet, qd si post legitimatio subfctineri ex illo capite, qn in alio nō deficeret, tñ in casu nro ex multiplici capite subfctineri nō pōt, & præsertim ex defectu potestatis legitimātis, ut latius dictum fuit.

¶ Venio ad fm principale dubiū, præsupposito, absq; tñ ueri præiudicio, qd Philippus fuerit rectē, & rite legitimatus ēt quoad effectum succedendi, an ex prohibitionē alienationis, quā habetur in testamento Gerardi, dicatur inductum fideicommissum uniuersale absolute, & simpliciter absq; eo qd aliqua alienatio inter uiuos, seu in ultima uoluntate facta fuerit: Et prima fronte vñ dicendū, quod non, quia

53 tñ prohibito de non alienando, ut bona in familia remaneant, dī continere fideicommissum sub conditione, si prohibitus alienauerit inter uiuos, uel hēre dem extraneum instituerit, seu illi legauerit, nō aut simpliciter, ut est tex. in l. peto §. fratre ff. de leg. 2. & ibi gl. Bart. & alij in l. pater filium §. fundum ff. de leg. 3. l. filius familias §. cū pater ff. de leg. 1. Præterea,

54 tñ prohibitus alienare respectu certi generis personarum, quamuis sit, phibitus alienare inter uiuos, & alienando dicatur facere locum fideicommissi, ut supra, tñ non dī prohibitus sibi haredes institue re illos, qui sibi successuri fuissent ab intestato, uel etiam extraneos, ut hē per Bart. in l. si ita quis §. ca lege ff. de uerb. oblig. quem ceteri doct. communiter sequuntur, ut refert ibi Alex. & in consi. 23. in 2. uol. in pen. col. uer. si quo aut ad tertium dubium incipien. consideratis uerbis testamenti; & rō est, quia persona prohibita simpliciter alienare respectu certarum personarum non potest semper uiuere, & sic oportet ipsum habere haredem, & ita uoluit Ang. in consi. 6. incip. ex dicto themate, l. cum pater §. cū inter, ibi q; not. ff. de leg. 2. Bal. in l. ea lege in 6. col. C. de condit. ob. causam, Dec. in consi. 182. facit, qd not. uoluit Bar. in l. codicillis §. matre ff. de lega. 2. in solutione d. l. cum pater §. cum inter, & not. in d. l.

55 peto §. fratre. Præterea tñ prohibitus alienare sorori uoluntas C. de fideico. sed ipse Philippus instituit sibi haredem sororem suam, ergo nō dī fecisse tñ prohibitionem. ¶ His tñ non obstantibus, puto tñiam partem de iure ueriores, qd in casu nostro dicatur per prohibitionem alienationis inductum fideicommissum simpliciter post mortē prohibiti ēt aliqua non sequuta alienatione, & ad hoc dicendum moueor ex ijs, qd pulcherrimē uoluit in signis p̄ceptor meus Soc.

Soc. post Arc. in l. qui Romę §. coheredes in 4. & vlt. casu in 8. col. ff. de verb. oblig. ubi dicit se consuluisset, & iudicio meo est consilium in 3. uol. in 3. & 4. col. in 2. dubio, & idem uoluit in cons. 251. in 2. uol. in 6. col. ex cuius uerbis colligitur, qd ubique testator prohibuit alienationem bonorum, respectu aliquarum personarum, pura illorum de familia per uerba enunciatiua, & modalia, dicendo prohibeo bona per heredes posse alienari, ut bona in familia remaneant, seu relinquuntur, cum per dicta uerba enunciatiua, quę per se nihil importarent, uideantur demonstrare personarum, quarum contemplatione alienatio fuit prohibita, & sic uideatur appositum ad ualendam prohibitionem nudam; tunc per talem prohibitionem alienationis non dicitur inductum fideicommissum simpliciter, sed solum conditionaliter, uel in casu, quo contingeret bona alienari, quia principalis intentio testatoris tunc uis præderet, per quas bona in familiam impedirentur peruenire, & ita loquitur tex. in d. l. pero §. fratre, & in d. l. filiusfamilias §. cum pater, & ita potest intelligi id, qd uoluit D. Alex. in d. §. coheredes in 4. col. & hic non est casus noster, sed qd testator prohibuit alienationem fieri, quia uoluit, seu desiderauit, qd bona in familia permanerent, & deueniant, & sic uerba adiecta prohibitioni fuerunt prolata causaliter, item per uerba dispositiua apta per se importare fideicommissum, ut est uerbum uolo ad l. 2. C. cōia de leg. & in l. cum ita §. in fideicommissum, ubi pulchre declarat Cum. ff. de leg. 2. rō prohibitio alienationis sic facta dicitur inducere, & continere fideicommissum simpliciter post mortem prohibiti et absq; eo, qd facta fuerit aliqua alienatio, quia mens testatoris fuit, ut faciendo fideicommissum per illa uerba dispositiua uolo, peruenio, & permaneo, iuxta quę hñr per Bart. in l. Centurio in pen. col. & ff. de uulg. & pup. & per Ioan. And. in c. si pater de testa. in 6. bona in familia conferuntur: igit fideicommissum fuit cā prohibitionis motiua, & finalis, ut pater per illa uerba, qui a testator uoluit & iux. not. per Bar. in l. demonstratio falsa §. qd aut ff. de cond. & demon. & per Bald. in l. 1. C. de falsa cā adiecta leg. Vnde cum prohibitio fuerit adiecta ad fortificandum fideicommissum, idcirco non debet operari, ut fideicommissum simpliciter factum restringatur ad fideicommissum dōnale, uel in casu quo sequatur alienatio, argō regulę traditę in l. legata inutiliter ff. de leg. 1. cum sim. qd aut dicatur inductum fideicommissum simpliciter, & pñr prohibitio alienationis sic facta causaliter, quia uoluit, dicitur facta ad fortificandum fideicommissum, probatur, nam illa uerba uolo bona deuenire, uel permanere in familia prolata per modum cā per dictionem quia, inducunt per se fideicommissum, ut uoluit Bar. in l. qui uolebat ff. de hæredib. instit. & in l. si socer §. Lucius ff. solut. matr. Et pro hac dñia, an uerba adiecta prohibitioni fuerint adiecta enunciatiua, & taliter, qd per se nihil importet, an uerō causaliter, ita qd per se possint importare fideicommissum, & disponem, ut facere rex. in l. pater §. fundum ff. de leg. 3. ubi si in prohibitione alienationis adiciatur hæc uerba enunciatiua, ita enim fiet, ut de noīe meo nunquam exeat, non inducitur aliquod fideicommissum simpliciter, quia per se aliquid non important, nec disponunt, lecus ergo si prolata esset uerba causaliter, quę apta sint importare fideicommissum, & disponem, ut est uerbum uolo, tunc n. importabunt fideicommissum per prædicta, maxime per ea quę uoluit Bar. in d. l. qui uolebat, & in d. l. si socer §. Lucius cum sim. & quia cā, seu rō ampliat dictum

l. cum pater §. dulcissimis ff. de leg. 2. & sic differunt, an dictum fuerit, ut in familia remaneant, uel quia uolo, ut in familia remaneant, ut et uoluit Bart. in l. pater §. fundum de lega. 3. Sed in casu nostro uerba adiecta prohibitioni fuerint adiecta causaliter per uerbum uolo, dicendo, & hoc quia uoluit eius bona permanere, & deuenire quamprimum fieri poterit ad filios d. Philippi, & eius testatoris posteros, & demum in eius familia permanere; ergo dicitur inductum fideicommissum simpliciter post mortē Philippi prohibiti absq; eo, qd facta fuerit aliqua alienatio, & ita uoluit, & sequitur D. meus Soc. in d. §. coheredes, & in d. consilium 43. in 4. col. cum seq. & prædicta confirmat ibi in 5. col. ex tex. cum ibi not. per Bart. in l. is, qui cum plures ff. de leg. 3. ubi testator legauit fundum quibusdam de familia, & petijt, qd curaret, ne fundus de noīe suo exiret, dñr ibi, qd cēfens illi de familia rogati restituere alijs de familia, & Bar. ibi inquit, qd per illa uerba repetita, ne de nomine suo exiret, testator uis relinquere familię, & nomini: ergo a fortiori hoc dicendum est in casu nostro, in quo testator dixit, qd prohibeat alienare, quia uoluit bona in familia remanere, quę uerba et causaliter plura apta sunt per se importare fideicommissum, ut supra, & ita expressē uoluit Paulus de Cast. in l. filiusfamilias §. diui in lect. Paduana ff. de leg. 1. quini immo Bar. post Dy. in d. §. coheredes, ut et refert Alex. ibi in not. uoluit, qd quando testator prohibuit alienationem fieri extra familiam, ut bona in familia remanerent, tunc dicatur inductum fideicommissum, adeo qd si res fuisset alienata, posset reuocari alienatio non ex eo, qd esset prohibita alienatio, sed ex eo, qd fuisset alienata res subiecta fideicommissum per tex. in auth. res, quę C. cōia de leg. qui loquitur in isto casu, qñ res alienari non potest, & alienata reuocatur, non ex eo, qd factum fuerit prohibitio alienationis, sed quia res subiecta fideicommissum alienata fuit, & ita sequi uis Bal. in l. voluntas C. de fideicom. & D. meus Soc. in d. §. coheredes in 9. col. in 4. conclusione, & in d. consilium 43. in 4. col. igitur a fortiori hoc dicendum est, qñ fuit prohibita alienatio bonorum casualiter, & per uerba causaliter adiecta prohibitioni, quia uoluit bona in familia remanere, cum per hæc uerba magis dicatur posse induci fideicommissum, qd per illa ut in familia remaneant per ea, quę dicta sunt.

¶ Præterea Sal. in l. quoties la 1. C. de fideicommiss. uoluit, qd quando simpliciter prohibetur alienatio extra familiam, dicatur inductum fideicommissum simpliciter, & ita est de mente Bar. in l. codicillis §. instituto ff. de leg. 2. quia uidetur facta, ut bona remaneant in familia, & sic ut prouideat illis de familia, & ita est de mente Bartoli ibi, & optimē probatur in d. l. voluntas, ergo a fortiori hoc erit, quando prohibita fuit alienatio, & expressē dictum, quia uoluit, bona debere peruenire, & permanere in familia quia plus operatur expressum, quam tacitum lex expressa ff. de reg. iur. & arg. l. cum quid cum materia ff. si cer. pet. sed plus placent primę rationes, quia magis magistrales, magisque approbatę sunt. Præterea posito, sed nullo modo concesso, qd dicatur inductum fideicommissum solum in casu alienationis, adhuc dico, qd in casu nostro dicitur uenisse casus fideicommissi, quoniam ipse Philippus prohibitus alienare sibi instituit heredem extraneum, qui non est de familia ipsius, nec testatoris, quo fit, ut dicatur factum contra prohibitionem, & sic euenisse casum fideicommissi, quia prohibitus alienare extra familiam, ut in familia remaneant, heredem extraneum instituendo dicitur uenisse con-

tra prohibitionem alienationis, argumēto l. unum ex familia §. si uno cum seq. & in §. q. si talia, in l. peto §. pradium, & in §. fratre ubi casus ff. de leg. 2. cū similibus: & dicit Bart. in l. cum pater §. cum inter, & in l. qui solidum §. pradium ff. eod. tit. q. qñ facta fuit prohibitio alienationis, licet prohibitus possit hñe haredē ab intestato, ad quem res prohibita perueniat, tñ nō pōt sibi haredem extraneum institue-
 re, & in l. peto §. pradium probatur, q. prohibitus alienare, si in uita alienet, ualeat alienatio, donec uixerit, & idēo hares extraneus eius cogetur rē alienatam præstare per fideicommissum illis, in quorum fauorem prohibita fuit alienatio, ergo clarē infertur, q. prohibitus non pōt sibi haredem extraneum instituire, & hāc opinionem dicit esse cōm Alex. in consi. 23. in ultimo dubio in 2. uol. ut habetur per Imol. & Alex. in l. si ita quis §. eal. ff. de uerb. obli. Dec. in consi. 181. in 1. lib. & Alex. in consi. 55. in 3. uol. dixit, q. qñ quis est phibitus simpliciter alienare, pōt haredem instituire, quia intelligitur de alienatione inter uiuos, secus si sit prohibitus alienare in certas personas, uel extra certum genus per sonarum, quia non pōt haredem extraneum instituire, & iste ultimus casus est casus noster. ¶ Adde,
 59 q. ubique testator prohibuit alienationem nō simpliciter, nec cum istis uerbis, ut in familia remaneant, sed causatiuē, quia uoluit bona debere peruenire ad posteros, & familiam, & in familia remanere, tunc prohibitus alienare non pōt sibi extraneum haredem instituire, nec sibi potest hares ab intestato succedere, qui esset extraneus testatoris, nec de familia, & posteris ipsius, ut notabiliter declarat in signis præceptor meus Socin. in consi. 251. in 2. uol. in 4. col. quæ declaratio est notabilis, & benē inseruit p. decisione casus nostri, & faciunt not. per Sali. in d. l. uoluntas. ¶ Confirmantur prædicta ex iis, quæ uoluit Bar. in d. l. pater filium §. fundum
 60 ff. de leg. 3. q. t. licet prohibitio alienationis extra familiam, uel ut in familia bona remaneant, & sic enunciatuē non impediatur, quin prohibitus possit sibi haredem instituire, tñ qñ causatiuē, & per modum rōnis fuerunt adiecta illa uerba, quia uolo bona remanere in familia, tunc prohibitus non pōt sibi haredem instituire, ut est de mente Bartoli ibi, & Dy. & Ray. Et quis forem instituerit, pp. quod non vñ fecisse p. prohibitionem d. l. uoluntas C. de fideicommiss. tñ ex quo ultra forem instituit ē D. Petrum penitus extraneum, dñ fecisse p. prohibitionem, ut in iurib. alleg. & arg. l. fin. C. famil. hercisc. & in l. hac
 61 consultissima §. si uerō C. de testa. Præterea t. cum testator per fideicommissum inducitur ex dicta prohibitione alienationis uocauerit filios Philippi hē redis instituti, & post eos posteros ipsius testatoris, & demum uoluerit bona in eius familia remanere, & non supersterint filij Philippi, quia absq. liberis decessit, & pñr posteri testatoris ad fideicommissum fuerit inuitati post filios Philippi, arg. d. l. cum ita §. in fideicommissum de leg. 2. sequitur, q. foror uterina d. Philippi non potuit admitti ex tali fideicommissum, t. cum non possit dici de posteris ipsius Gerardi testatoris, nec de illius familia l. 1. & l. 4. ff. de iure immunitatis, l. si. C. de uerb. signifi. & hñ in l. quoties C. de priuilegiis schol. per Bart. & Dec. in consi. 223. nec ēt dicatur de posteris ipsius Philippi d. l. 1. & in d. l. 4. cum ibi not. nec de familia ipsius, t. nam qñ nomen familiæ refertur ad personas, seu ponitur, ut personas comprehenduntur illi, qui ex foeminis nascuntur, qui patris, & non matris familiā sequuntur l. familiæ ff. de uerb. signifi. sed foror uterina Phi-

lippi sequitur familiā patris sui, & non matris ipsius Philippi, ergo non pōt dici de familia Philippi, & pñr nullo mō pōt dici uocata ad dictam fideicommissum, tanq. extranea, & non de posteris, nec de familia, ergo agnati ipsius Gerardi testatoris, q. sunt proximiores, dicuntur uocati ut in d. l. si. C. de uerb. signifi. d. l. cum ita §. in fideicommissum, l. pronuntiatio
 64 §. familiæ ff. de uerb. signifi. t. nam familiæ appellatione propriē continentur agnati Bart. in d. l. cum ita §. in fideicommissum de leg. 2. l. tutelæ ff. de capit. diminut. d. l. pronun. §. familiæ, nisi in subsidium, quia tūc ēt cognati, & affines continentur d. l. si. C. de uerb. signifi. Præterea si præsupponamus, Philippum non fuisse rectē, & ritē legitimatum prout uerē non fuit, ut dictum est, sequitur, q. ipse non pōt dici de posteris, nec de familia Gerardi per ea, quæ uolunt doct. in d. l. si. & traduntur per Alex. Imo. & alios in l. ex facto §. si quis rogatus ff. ad Treb. & pñr nec filij ipsius Philippi, & minus foror eius uterina, argu. l. si uiua matre C. de bon. mat. & per Alex. in d. l. si quis rogatus, & hñ in l. si. C. de naturalib. libe. & arg. auth. multo magis C. de sacrosan. eccles. & C. de episc. & cler. iunctis ijs, quæ uoluit Bal. in d. l. si. C. de uerb. signifi. in fi. uerbis, ubi dicit, q. illis casib. quib. filij bastardi non continentur appellatione familiæ, nec filiorum iuxta tex. in auth. ex complexu C. de incestis nuptijs, & in locis præalleg. multo minus comprehendunt nepotes ex illis, ēt si sint legitimi, & naturales, quia nulla consequentia pōt esse legitima ex illegitimo nascendi principio, & radice corrupta d. l. fin. C. de naturalib. lib. ¶ Et ex prædictis remanent resoluta illa oīa, quæ supra pñr a parte fuerunt adducta: Nec obstat, q. nō dicatur inducitur fideicommissum ex prohibitione alienationis, ppea quia in casu alienationis testator imposuit alienanti certam penam, & alienationem annullauit, tanq. contentus
 66 poena, imposita, quia respondetur, q. t. non repugnat inter se impositio poenæ in casu, quo contra factū fuerit uoluntati ipsius testatoris, & fideicommissum, qñ stant simul, q. in casu contrauentionis, & inobedientiæ testator imposuerit poenam, item q. dicatur inducitur fideicommissum, ut colligitur ex tex. cum ibi not. per Pau. de Cast. Bal. & alios in l. 1. & 2. C. de his, quæ poenæ nomine, & hoc in se non habet aliquod dubium, quādo ex uerbis testatoris utrunque infertur: Et hæc sufficit quo ad istud fm dubium. ¶ Capiō tertium; præsupposito, prout uerum est, q. fuerit inducitur fideicommissum simpliciter post mortem Philippi, quæ personæ dicatur ad illud inuitatæ, & vñ, q. ad illud fuerint uocati filij, seu filiæ Philippi, deinde, & successi uo ordine ij, qui sunt de posteris, & de familia ipsius Philippi, & pñr eius foror, arg. l. uoluntas cum ibi not. C. de fideico. & successiue proximiores ipsius Philippi grauati fm graduum prærogatiuā ad ea, quæ habentur in d. l. fina. C. de uerb. signifi. & in l. cum ita §. in fideicommissum, l. peto §. fratre ff. de leg. 2. & hoc in indiuiduo tenuit dominus meus Soc. in d. l. si cognatis in ult. col. ff. de reb. dub. qui mouet quæstionem in propriis terminis, qñ plures sub noīe collecti uo sunt uocati ad fideicommissum, an attendi debeat proximior in gradu grauati, & illius, qui habet restituere, an uerō proximior ipsi testatori? & concludit, q. proximior ipsi grauato per ea, quæ uoluit Bart. in l. re coniuncti penul. colum. uerb. tertio quæro ff. de legat. 3. inducit etiam tex. in dicta l. cum ita §. in fideicommissum, & illud, quod uoluit ibi glo. in secunda expositione, & in uerbo gradum, quam sequitur Imol. quamuis contrarium uoluerit ibi Baldum & istud etiam clarē uoluit Paulus de Castro

stro ibi, quando inducit ad quæstionem de emphyteosi, & idem sentit Paulus post Guliel. de Cun. in l. hæredes mei §. cum ita, & ibi Ioannes de Imolad Treb. secundum quod adducit Soc. in d. l. si cognatis qui plura alia considerat ad propositum. ¶ Sed, his non obstantibus, dico, contrarium esse tenendum, saltem in terminis nostris, in primis quia quando plures sunt uocati simpliciter per nomen collectivum, ut est nomen posterius, seu nomen familia, & in dubio sumus, quia non fuerit expressum, de cuius familia, nec de quibus posteris, tunc debet intelligi de posteris, seu de familia ipsius testatoris, & non admittitur post expressum nominatos illi, qui erunt proximiores ipsi defuncto, & testatori; ut est textus expressus, qui contrarium allegatur in dicta l. cum ita §. in fideicommissio ibi, ij ad petitionem eius admitti possunt, qui notati sunt, aut post eos oēs extrinsecos, qui ex eo nomine defuncti fuerunt, eo tpe, quo testator moreretur, & sic textus uocat post notatos, qui ex noie, hoc est ex familia defuncti, & sic testatoris fuerunt. Nec dicatur, qd textus dum dicit, qui ex noie defuncti fuerunt, uoluerit comprehendere grauati defunctum: quia hoc non est verum, quinimmo uoluit comprehendere testatorem, ut ex uerbis infra positis ibi, nisi specialiter defunctus ad ulteriores uoluerat suam extenderit. ¶ Secundo hoc idem probatur in d. l. si C. de uerb. signifi. in uerbi. & si quis eulogium, ubi illi de familia testatoris continentur, & illorum, qui proximiores sunt. Et si diceretur, qd illud ibi contingit: quia expressum fuit facta mentio de familia testatoris, respondetur, qd est in casu nostro dictum fuit, & expressum de posteris, & de familia testatoris, nam testator prohibuit alienationem, quia uoluit primo bona peruenire ad filios Philippi, deinde ad eius testatoris posteros: demum, hoc est successiue in eius familia permanere, & sic aperte constat, post filios Philippi, testatorem uoluisse bona peruenire ad ipsum testatoris posteros, & in eius familia permanere; quare ille textus in d. l. si facit pro decisione huius quæstionis: nam sumus in casu certo, qd testator uoluit comprehendere suos posteros, & filios, qui sunt de eius familia, & ideo incertis, & non incertis locus est coniecturis l. continuus §. cum ita ff. de ver. obl. ¶ Nec obstat, qd illa uerba, & demum in eius familia permanere, debet referri ad Philippum institutum, & grauatum, ut sic illud pronomen eius referatur ad eum, seu ad illius demonstrationem, quia respondet, qd non apparet ratio, quare illud pronomen eius magis debeat referri ad grauatum, qd ad testatorem; imo dicendum est magis debere referri ad ipsum testatorem, de quo proximè facta fuit mentio cum alio noie posteros, ut ibi ad eius testatoris posteros, & demum in eius familia, uel testatoris, de quo proximè testator fuit loquutus, qd posuit aliud nomen collectivum, & semper uerba ultimo loco posita potius sunt referenda ad proxima, qd ad remota, qd sic referri possunt salua ratione l. talis scriptura in fi. & ibi Bar. ff. de lega. i. l. j. C. de liberis præteritis, c. 2. requirit, & ibi Abb. de appella. gl. in clem. ne in agro §. ceterum de statu regula. l. si. & ibi Bar. ff. de reb. dubijs, l. cum de Ianonis §. asinum ff. de fundo instructo ibi, quibusque primis proxima copulata procedunt l. si seruus plurium in fi. ff. de legat. i. & optimus est text. in l. cum pater §. a te peto ff. de leg. 2. ubi vñ ca. 69

lum illi, qui erat de familia, & agnatione testatoris, ergo illi debet uenire ad fideicommissum comprehensum in dicta prohibitione alienationis d. l. si. & in l. pronuntiatio §. familia ff. de uerb. signifi. cum l. seq. ex quo illa uerba, & demum in eius familia permanere, possunt referri ad illos, qd sunt de familia testatoris: Soror enim uterina d. Philippi non potest dici de familia ipsius, ut dictum fuit supra in articulo præcedenti. ¶ Non obstat etiam, qd illa uerba, & eius testatoris posteros, stent expositiue ad præcedentia, uide licet ad illa uerba ad filios d. Philippi, & eius testatoris posteros, hoc est eius testatoris posteros, & sic dictio & stet, pro id est ad l. i. ff. de pactis cum similibus, quia responderetur, qd hæc est maxima improprio, & uolatio uerborum, & contra expressam mentem testatoris, quæ ex uerbis expressis colligitur iuxta text. in l. labeo de supellectili legata: Neque hæc expositio stare potest, quia dictio, & tunc stat expositiue pro id est, qd ponitur inter duo substantiua significantia, quorum unum de necessitate inest alteri, & ita loquitur text. & ibi Bart. in l. i. ff. de pactis, alioquin denotat diuersitatem inter copulata, ut est glo. in rub. ff. de iuris, & facti ignor. not. in l. ubi pactum C. de transactionibus, sed filij, & posterius idem non significant, sed eorum significatio est diuersa, & separata l. j. & 4. ff. de immunit. l. filius familias §. diui, ibi aut liberis, aut posteris ff. de leg. i. Confirmatur prædicta conclusio ex ijs, quæ in terminis uoluit Bar. in d. l. peto §. fratre, ubi mouet quoniam hæc, qd testator iussit simpliciter in familia relinqui, an in dubio intelligatur de familia testatoris, an hæredibus grauati, & ibi concludit, qd intelligi debet de familia testatoris, & non ipsius grauati per text. in l. cū acutissimi C. de fideicom. & ita tenent Petrus, Dyn. & oēs fm Barto. ibi, & iō, cum hæc sit cōis opinio doctorum, ab illa non est recedendum in iudicando, & consulendo, ut per Ioan. And. Abbatem, D. Anto. & alios in c. i. & in c. ne innitatis de consti. Et miror D. meum Soc. in d. l. si cognatis non allegasse illam doctrinam Bart. quæ imponit falcem ad radicem: faciunt, quæ habentur per glo. Bartolum, Alexandr. & alios in l. ex facto in princip. ff. ad Trebellianum, ubi uolunt, qd in dubio ista pronomina suus, sua, suum, & similia tertiæ personæ referantur ad testatorem, & non ad hæredem, uel fideicommissarium, Sed in casu nostro posito, qd illa uerba, & demum in eius familia permanere sunt dubia (qd tamen negatur, quia clarè intelliguntur de familia Gerardi testatoris, ut dictum fuit) tamen in hoc dubio debent interpretari, & intelligi de familia testatoris, & cui in dubio testator magis censet uoluisse prouidere, qd familie alterius, & grauati d. l. cū acutissimi & l. cum auus ff. de cond. & demonst. & ita vñ esse de mente Bart. in d. l. cum ita §. in fideicommissio, qui text. satis plenè probat, ut dixi sup. Non obstant in prium allegata, & primo text. in d. l. uoluntas, quia dici potest, qd loquatur de sorore cōsanguinea, quæ agnata est, & quæ sub noie familie testatoris cōtinetur, quia in dubio appellatione fratris, & sororis intelligitur de utrinque coniuncta; ut hñ per Paul. de Cast. in l. si C. de uerb. signifi. & faciunt pro responsione et ea, quæ hñ per Bart. & alios in l. cum quædam ff. de iurisd. omn. iud. Non obstant tradita per Soc. in d. l. si cognatis, in fi. quia opinio tria est uerior, & magis cōis, ut per Bar. in d. §. fratre: Secundo dici potest, qd illud d. Soc. procedit in dubio, quamuis Bar. in d. §. fratre uelit prium, cuius opinio præponderatur, & seruaretur in practica, sed nos sumus in casu claro, qd testator uoluit prouidere suæ familie, ut ex uerbis testamenti colligitur, ergo & c. & ita refideo.